

MAREA FAMILIE DIN VALEA PLOPULUI

Este vremea Crăciunului. Ortodocșii de pretutindeni trăiesc această intensă perioadă în post și rugăciune pregătindu-se pentru Mărețul Praznic al Nașterii Domnului.

Este de asemenea o vreme de întoarcere la tradiții strămoșești căci cu câtă bucurie nu primesc românii colindatorii din Ajunul Crăciunului sau "Steaua" din dis-de-dimineța Crăciunului. Aceste tradiții n-au fost uitate și oricât de prinși de frământarea lumescă am fi, inima noastră continuă să vibreze ascultând "Vestea minunată" din seara de Ajun.

Pe lângă aceste tradiții ale neamului vechi decând neamul însăși au aparut și "tradiții" mai moderne, lumesti, care încet par să devină sinonime cu sărbătoarea însăși în lumea apostată în care trăim.

Obiceiul de a face daruri celor dragi, obicei nevinovat în sine, pare a-și găsi rădăcina în darurile pe care cei trei Magi le-au facut Pruncului în seara de Crăciun. Noi Ortodocșii privim însă întotdeauna către cei mai puțin "favorizați", către cei ce au nevoie cu adevărat de potențialul nostru de a dăru. Și asta pentru că știm ca în felul acesta darurile noastre vor ajunge într-adevăr la Pruncul din Iesle, precum darurile Magilor.

Biserica noastră din Seattle a hotărât să ofere o posibilitate pentru cei ce ar dori să-și canalizeze disponibilitatea de a dăru celor în nevoie, și propune anul acesta Asociația "Pro Vita pentru Născuți și Nenăscuți" cu sediul în Valenii de Munte, înființată și condusă de părintele Nicolae Tănase. Pentru cei ce nu cunosc activitatea Părintelui Tănase de la Valea Plopului redăm mai jos un extract mai extins din prezentarea taberei orfelinat înființată de părintele Tănase, publicat în pagina de web al Asociației Pro Vita București.

<http://provitabucuresti.ro/valea-plopului-un-loc-sub-soare-cu-portile-deschise/>

Pro Vita pentru născuți și nenăscuți

În 1994, preotul Nicolae Tănase nu cunoștea termenii "asistent maternal" sau "plasament". Își cunoștea însă enoriașii din Valea Plopului și a știut că poate conta pe ei. În dorința de a dăru copiilor rezultați în urma renunțării la avort un mediu normal, sănătos, de familie, el i-a încredințat unor familii din sat. Acestea i-au primit ca pe copiii lor, dispuși să-i îngrijească până când mamele își vor rezolva problemele personale sau cât o vrea Domnul. Alt sat vecin, Valea Screzii, s-a alăturat în această activitate, și acum 19 familii cu credință în Dumnezeu și în dorința de mai bine pentru cei năpăstuiți înconjoară cu dragoste 57 de copii.

Marea familie din Valea Plopului

Tinere care urmau să devină mame s-au aflat în impas: ca urmare a greșelii savârșite, familiile le-au alungat. S-au văzut dintr-o dată singure și fără nici un ajutor într-un moment atât de delicat. Au aflat de părintele Nicolae Tănase și și-au îndreptat pașii către Valea Plopului cu speranța abia pălpâind. Au găsit aici mai mult decât au sperat: un loc curat, confortabil, înțelegere și căldură, un loc în care nimeni nu le acuza. Termenul pe care au fost adăpostite s-a prelungit după caz până când într-adevăr mămica și copilul și-au făcut un rost.

Alți copii ocrotiți de Pro Vita provin din centrele de plasament. Copii mici pentru care s-a încercat evitarea menținerii lor în căminele de stat, știut fiind că acest mediu nu poate aduce bucurie în sufletul unui copil. Au fost aduși aici și s-au integrat în marea familie a părintelui Tănase.

Viața lor este acum una normală, merg la grădinița din sat, se mai ceartă pe jucării, poate în grabă își mai încălță pantofiorii invers, dar iubesc și știu sigur că sunt iubiți și ocrotiți. Au aici și frați mai mari, copii de școală, ei au teme de făcut și treabă prin casă, dar își găsesc timp să se joace și cu prichindeii sau chiar să le picteze pereții camerelor.

Și mai sunt aici, sub ocrotirea părintelui Tănase, tineri care au crescut în orfelinatele din țară, dar care, o dată cu împlinirea vârstei de 18 ani, au fost aruncați pur și simplu în stradă. Așa s-a întâmplat cu câteva tinere, chiar în perioada de început a asociației Pro Vita. Fără nici o perspectivă, fără un ban, fără un sfat, s-au trezit sub cerul liber. Dezorientate, țința lor a fost Gara de Nord din București. Au dormit câteva nopți pe cartoane. Au mâncat resturi aruncate la gunoi și au încercat să se piardă în întuneric. Un creștin le-a văzut totuși și le-a vorbit despre Valea Plopului, și-au îndreptat pașii către acolo, în aparență ca într-o

nouă aventură, în realitate cu speranța că totuși viața poate fi altfel. S-au convins. Au găsit o mână întinsă cu dragoste și onestitate. Nu le-a fost ușor să se integreze, după cât de puțin li se oferise până acum, încrederea lor era șubrezită. Apoi felul în care trăiseră până atunci, nimeni nu avusese grijă de ele și nici ele nu erau obișnuite să țină cont de alții. Principii creștine, Dumnezeu, totul fusese departe, păcatul și mizeria, supraviețuirea, asta le era cunoscut. Nu a fost ușor pentru nimeni, dar cu răbdare și înconjurare permanent cu căldură, inimile s-au deschis spre lumină. Fetele au învățat să trăiască în familie, să-și iubească și să-și respecte aproapele. Cu timpul, unele au plecat și și-au întemeiat propriile familii, altele au rămas și în zilele noastre în "tabără", devenind ajutoare de nădejde ale acestei mici comunități. Au grijă de cei mici, îi ajută pe școlari la lecții, gătesc, fac cumpărături, merg la slujbă la biserică, citesc, fac glume și râd cu inima ușoară a unei vieți tihnite. Necazurile lor s-au pierdut, acum au o familie gata să le ocrotească, o familie care le-a acordat credit și a avut dreptate să îndepărteze leștul și să scoată la lumină omul bun din ele.

Atât la Valea Plopului, cât și la Valea Screzii s-a construit și se construiește. Ba s-au închiriat și case bătrânești în coama dealului. Acolo locuiesc mame și copii alungați de familiile lor. Au în jurul casei un petec de pământ, unde femeile și-au cultivat legume și flori. Departe de oamenii care le-au stricat viața, își construiesc aici normalitatea cu sprijinul Asociației Pro Vita și își învață copiii să fie buni.

Nevoile asociației au venit una după alta și din fericire s-au găsit și soluții. Numărul asistaților este acum de peste 200. Asta înseamnă spațiu, hrană, personal angajat, bani. Tot ca într-o familie s-au căutat mijloacele cele mai la îndemână, autogospodărirea pe cât posibil. S-a construit o brutărie, se cultivă pământul, se cresc animale și astfel strictul necesar este asigurat. Apoi, asociația mai are și prieteni fideli, în general oameni simpli, dar care din puținul lor au oferit cu drag cât au putut: haine, rechizite, jucării sau cărți. Și sprijinul sătenilor din cele două sate, Valea Plopului și Valea Screzii, a fost constant. Oamenii au

venit și au ajutat tot timpul. Au muncit voluntar, pentru că au rămas alături de omul care le-a construit biserica noaptea, cel care nici acum nu se poate opri din încercarea de a îndrepta lumea.

Părintele Nicolae Tănase pare nemulțumit. I se pare că nu a făcut lucrurile cum trebuia, nu a avut un plan, nu s-a organizat bine. Uită că nu a avut răgazul în toți acești ani să-și facă planuri. Nu a făcut decât să lase ușa deschisă și speranța aprinsă și lucrurile s-au mișcat cu repeziciune.

Nu a avut timp nici să fie surprins, în fiecare zi un alt copil a venit înlăcrimat în pragul lui, o altă mămică rătăcită și disperată i-a cerut adăpost. În fiecare zi un suflet a trebuit mângâiat, în fiecare zi a trebuit să împartă pâine și învățatură creștinească.

Ce alt "plasament" mai bun pentru darurile sale poate face un creștin ortodox. Haideți deci să întindem o mână de ajutor rezidenților de la Valea Plopului. Ajutoarele noastre vor fi destinate celor trăitori deja în tabără, dar și celor ce urmează să vina acolo, și în privința asta nu există nici un dubiu, căci se pare că România este încă o sursă de copii sărmani. Există șansa ca prin străduințele Părintelui Tanase și a celor ce pun un minim efort în a-l ajuta, un oarecare număr de femei vor renunța să-și abandoneze copiii născuți sau nenăscuți.

Ajutoarele noastre pot consta în haine și încălțăminte noi sau puțin uzate, obiecte de uz școlar și nu în ultimul rând bani, care în funcție de necesitățile taberei la această dată vor fi trimiși ca atare sau se vor cumpăra cele necesare. Părintele Tănase va fi contactat în privința asta și o hotărâre se va lua condiționat de nevoile exprimate de sfinția sa. Pachetele vor fi colectate fie la biserică după slujbă sau la Florin Trofin (206-306-0280 zona nord Seattle), Tudor Toma (425-885-5831, Eastside) sau Mimi Tirtu (425-443-5138 zona Renton). Bani pot fi donați la epitropii bisericii, cu mențiunea "Pro-Vita".

